

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Ὑπὲρ Μαντιθέου* §§19-21

A1.

1. – Λ: οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὧ̃ βουλή, οὔτε φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα
2. – Σ: πολλοὶ μὲν γὰρ ... κοσμίως ἀμπεχόμενοι μεγάλων κακῶν αἴτιοι γεγόνασιν
3. – Λ: τινῶν ... ἀχθομένων μοι, ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ.
4. – Λ: τὸ μὲν πρῶτον ἠναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων δημηγορῆσαι
5. – Σ: ἅμα μὲν τῶν προγόνων ἐνθυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαυνται τὰ τῆς πόλεως πράττοντες

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ἀριστοτέλης *Ῥητορική* 3.16 1417a 16-26

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο ο Αριστοτέλης πραγματεύεται το ζήτημα της ηθοποιίας και επιχειρεί να δείξει με ποια μέσα ο λογογράφος καταφέρνει να ζωγραφίσει συγκεκριμένη μορφή συμπεριφοράς (ἥθος). Μπορεί να συσχετιστεί με την αναφορά του Μαντιθέου στην εξωτερική εμφάνιση ή με την απόφασή του να μιλήσει στη Βουλή που από κάποιους θα μπορούσε να εκληφθεί και ως ένδειξη θράσους.

B4. πρόσοψη, υποψία, καχυποψία – παραμελώ, μεταμέλεια, επιμελητής – ένδοξος, δοξολογία, παράδοξο – αναπαυτικός, ανάπαυλα, κατάπαυση – ανακριτής, αδιάκριτος, πρόκριση

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Κατὰ Διογείτονος* §§ 9-11.1

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Οχτώ χρόνια αργότερα, όταν ενηλικιώθηκε το μεγαλύτερο από τα αγόρια, τα κάλεσε ο Διογείτων και τους είπε ότι ο πατέρας τους τούς είχε αφήσει είκοσι αργυρές μνες και τριάντα στατήρες. «Εγώ έως τώρα έχω ξοδέψει πολλά από τα δικά μου για να σας μεγαλώσω. Όσον καιρό είχα, ποσώς με απασχολούσε. Τώρα ωστόσο πένομαι και ο ίδιος. Εσύ λοιπόν, αφού έχεις υποβληθεί ήδη στη διαδικασία της δοκιμασίας και ενηλικιώθηκες, σκέψου πλέον μόνος σου πώς θα εξασφαλίσεις τα προς το ζην.» Όταν

Οκτώ έτη λοιπόν μετά από αυτά, αφού εξετάσθηκε ο πρεσβύτερος από τους γιους του Διοδότου και γράφτηκε στον κατάλογο των εφήβων, τους κάλεσε ο Διογείτων και τους είπε ότι ο πατέρας τους άφησε σε αυτούς είκοσι αργυρές μνες και τριάντα νομίσματα της Κυζίκου. «Εγώ λοιπόν πολλά από την περιουσία μου έχω ξοδέψει για τη διατροφή σας. Και ως ότου μεν είχα δεν με ενδιέφερε να ξοδεύω για χάρη σας· τώρα όμως και εγώ είμαι πτωχός. Εσύ λοιπόν, αφού έχεις εξετασθεί και είσαι πλέον

τα αγόρια τα άκουσαν αυτά, συγκλονισμένα και με δάκρυα στα μάτια κίνησαν και πήγαν στη μητέρα τους και, αφού την πήραν μαζί τους, ήρθαν και με βρήκαν. Η κατάσταση τους, έπειτα από αυτό που τους είχε συμβεί, σε συντάραζε: είχαν εκδιωχθεί κακώς, έκλαιγαν και με παρακαλούσαν να μην επιτρέψω να στερηθούν την πατρική τους περιουσία ούτε να καταλήξουν πάμφτωχα, επειδή τους είχαν φερθεί ανάλγητα οι τελευταίοι που θα 'πρεπε να τους φερθούν έτσι· μου ζητούσαν λοιπόν να τα βοηθήσω και για χάρη της αδερφής τους και για χάρη τους. Θα πήγαινε μακριά, αν σας έλεγα τι οδύνη επικρατούσε στο σπίτι μου εκείνο τον καιρό.

Μτφρ. Θ.Κ. Στεφανόπουλος (υπό έκδοση)

άνδρας, σκέψου πλέον πώς θα ζήσετε». Όταν άκουσαν αυτά διωγμένοι από τον Διογείτονα και κλαίγοντας έτρεξαν στη μητέρα τους, και παίρνοντας εκείνη ήλθαν στο σπίτι μου, από τη μια σε κακή κατάσταση εξαιτίας της συμφοράς που βρίσκονταν, από την άλλη εκδιωγμένοι με ασεβή τρόπο, έκλαιγαν και παρακαλούσαν να μην τους αφήσω να χάσουν την πατρική τους περιουσία και να καταντήσουν σε ένδεια, αφού έχουν αδικηθεί από εκείνον, ο οποίος με κανένα τρόπο δεν έπρεπε να τους βλάψει, αλλά να τους βοηθήσει και χάριν της αδελφής τους και χάριν αυτών των ιδίων. Πολλά θα μπορούσα να πω για το πένθος που υπήρχε τότε στην οικία μου.

Μτφρ. Στ. Τζουμελέας. 1939.

Διασκευή από την καθαρεύουσα στη δημοτική.

Γ4.

α.

αὐτοῖς: είναι (έμμεσο) αντικείμενο στο ρήμα *καταλίποι*

ἀργυρίου: είναι ετερόπτωτος προσδιορισμός (γενική της ύλης) στο *μνᾶς*

ἀπόρως: είναι επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο ρήμα *διάκειμαι*

ἀνήρ: είναι κατηγορούμενο στο υποκείμενο *σύ* (από το ρήμα *γεγένησαι*)

ἀποστερηθέντας: είναι κατηγορηματική μετοχή στο *αὐτούς* (από το απαρέμφατο *περιιδεῖν*)

β.

«ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατήρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου καὶ τριάκοντα στατῆρας»: Δευτερεύουσα (ονοματική) ειδική πρόταση που εκφέρεται με ευκτική του πλαγίου λόγου (*καταλίποι*) λόγω του ιστορικού χρόνου εξάρτησης (*εἶπε*) για να δηλωθεί υποκειμενική

γνώμη για συμβάν στο παρελθόν. Η ειδική πρόταση λειτουργεί ως αντικείμενο του ρήματος (είπε).